

Constante verbinding en aanleuning

Hoe beter je wordt als ruiter hoe beter je de bewegingen van het paard kan volgen en hoe beter je constant contact kan houden met de mond van het paard. Je moet dus meebewegen met de beweging van het hoofd van je paard. In de mond hangt het bit. Nu is het de bedoeling dat het bit stil in de mond ligt. Je armen gaan dus ontspannen mee met de beweging van het hoofd. Een stille ruiterhand betekent dat je meebeweegt en niet dat de hand stilstaat op de schoft van het paard. Als je je paard actief naar voren houdt zal het paard contact zoeken met de ruiterhand. Dit noemen we aanleuning. De kunst is nu dat contact niet steeds te verbreken door de bewegingen die je maakt als ruiter en te proberen **twee** schouders ontspannen te hebben zodat je niet per ongeluk één teugel strakker hebt dan de andere.

Een paard kan alleen dan ontspannen als de ruiter het paard niet hindert!

Een lichte druk van de ruiterhand, op het bit.